

„A kapuk elképesztő módon kinyíltak a világ felé”

Áchim Erzsébet orgonista színes pályája azt mutatja, hogy a zene valóban határokon ívelhet át, főleg, ha a zenei tehetség szervezői készségekkel is kiegészül. Izgalmas kitekintés egy Svájcban élő magyar művész mindennapjaira, akit néha itthon is hallhat a közönség...

I *Hogyan indult el a zenei pályád?*

– Ötéves koromban már a Gyulai Zeneiskola növendéke voltam. Első rádiószeplésem pedig ugyanabban az évben volt, az *Új élet Gyulán, Erkel szülővárosában* című műsorban, a Zeneiskola legfiatalabb növendékeként.

Tíz év zongoratanulás után folytattam tanulmányaimat Budapesten a Bartók Béla Zeneművészeti Szakiskolában orgona szakon. Ezt követően a Zeneakadémia két szakára vettek fel egyszerre, orgona és karvezetésre.

Zeneakadémista éveim alatt lehetőség nyílt köztársasági ösztöndíj elnyerésére. Ez kimagasló tanulmányi eredménnyel és közösséget végzett munkával volt elérhető. Másodévesen megpályáztam és megkaptam ezt az ösztöndíjat, amelyet, az azt követő tanévre is meghosszabbítottak, ez ritkaságszámba ment.

Szintén még a főiskolás éveim alatt, 1978-ban került megrendezésre az első Budapesti Nemzetközi Liszt Orgonaverseny, amin a zsűri különdíját kaptam magyar művek kiemelkedő tolmácsolásáért.

2006-ban Hollós Máté és Sugár Miklós orgonadarabjai kapcsán kaptam meg az Artisjus díjat kortárs művek kimagasló előadásáért.

Svájci kapcsolataim pedig a 1990-es évekre nyúlnak vissza. Nyolc évig voltam a Budapesti Vonósok, széles körben ismert világjáró kamarazenekar csembalistája. Velük rengeteget turnéztam, és egy ilyen alkalommal ismertem meg az akkori svájci-magyar nagykövetet, dr. Ódor Lászlót, aki diplomáciai eseményekhez kapcsolódó szólókoncertekre hívott. Ezzel párhuzamosan egy Szent Galleni dómban adott orgonakoncerttel kezdődött svájci koncertjeim sorozata. Ettől kezdve sűrűn kaptam meghívásokat úgy orgonakoncertekre, mint kórushangversenyekre orgonistaként. Otthon több kórusral dolgoztam

rendszeresen együtt, és hamar kiderült, hogy egy kóruskísérésben is otthonos orgonista nagy segítség.

I *Svájc azóta lakhelyeddé is vált, hogyan veszel részt az ottani zenei életben?*

– Nyolc éve az Emmenbrucke/Luzerni Bruder Klaus templom orgonistája vagyok. A tevékenység hétvégi és ünnepi misékből, rendezvényeken való közreműködésből, kórusmunkából áll. Sokat dolgozom a templom körülbelül harminc fős kórusával, orgonán és zongorán kísérem őket, a betanításban is részt veszek.

Érdekes, hogy az itteni szertartások lehetővé teszik a templomban a zongora használatát is. Amikor jó néhány misét színesítettem zongoradarabokkal, a templom vezetése úgy döntött, hogy érdemes egy hangversenyzongorát vásárolni. Így ma a misék és koncertek egy részén egy kiváló Yamaha zongorán játszom.

Egyéves templomi szolgálat után koncertsorozat szervezését kezdeményeztem. Ma a művészeti vezetésem alatt egyre nagyobb nevet szerez a TonArt koncertsorozat, melynek programját én állítom össze, segítőttem pedig gondoskodnak a propagandáról, szponzorokat keresnek.

A koncertekre természetesen magyar művészeket is meghívunk. Néhány hónapja egy a Budapesti Vonósok tagjaiból álló vonóskvartett játszott nálam, majd a kitűnő magyar orgonaművésznek, Virágh András Gábornak tapsolt a svájci közönség.

A kóruskapcsolat kialakítása már az első svájci éveimben elkezdődött. A Guggisberg-Schwarzenburgi protestáns kórust sikerült először a Musica Nostra kórusral és Mindszenty Zsuzsanna karnaggal összehozni, az ismeretséget svájci és budapesti koncert követte. A Gyulai Erkel vegyeskar és a Guggisbergi kórus között olyan közeli barátság alakult ki, hogy 3 alkalommal valószínűleg meg kórus csere közöttük.

I *Mit gondolsz a zenei edukációról, tanítottál-e valaha? Milyennek látod a mai zeneoktatást?*

A zeneoktatás színvonala sajnos az utóbbi évtizedekben sokat romlott. Az iskolákban az énekóra heti egyre csökkentése nagy érvágás volt. Az egyórás tárgyakat nem veszik igazán komolyan a tanulók, sem az énektanárokat a kollégák.

A tankönyvpiac és a pedagógiai módszerek szabadabbá válása sem a színvonalat erősítette. Csak az igazán kiváló és elhivatott énektanárok képesek jó módszert és tananyagot választva, említésre méltó színvonalat fenntartani osztályaikkal. A kórusvezetés sajnos nem elég «menő» sok tanuló számára, nem is kötelező, nem is igazán vonzó. A kórus szintén csak ott működik jól, ahol egy karizmatikus egyéniségű karvezető áll az élen.

A tanárképzésben egyre inkább a módszertani, pedagógiai tantárgyak súlykolása felé terelődik a hangsúly az igazi zenei képzés rovására.

I *Milyen projektek várnak rád a közeljövőben?*

– Április 30-án, vasárnap délután otthon szerepelek a Petőfi Irodalmi Múzeumban, a «Séták a Károlyi Palotában» program keretében kétrészes zongorakoncertem lesz.

Svájcban május 6-án egy orgona maratonon lesz a következő fellépésem, ahol egy orgonista kollegámmal, akivel többször szerepelünk együtt Liestalban, egy kuriózumra készülünk: négykezes orgonadarabokat adunk elő. Ennek a műsornak többféle variánsával már néhányszor felléptünk, és a közönség mindig nagy örömmel fogadta az «attrakciót».

Augusztus 27-én este a Mátyás templomban pedig szólóesten hallhat a közönség.

(Szekeres Nikoletta)